

ΕΚΘΕΣΗ

ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Κ. ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΥΓΗΡΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 24ης ΜΑΡΤΙΟΥ 1986

Κύριε Πρόεδρε,

Κατά τή σημερινή Συνεδρία άπονέμονται σύμφωνα με τον Κανονισμό τής 'Ακαδημίας 'Αριστεία καθώς και τιμητικές διακρίσεις για πράξεις ήρωισμού, ή έργα που έχουν σχέση προς τους άγώνες τής 'Ανεξαρτησίας ή, γενικότερα, είναι έθνικοϋ ή θρησκευτικοϋ χαρακτήρα.

1) Κατά πρόταση τής Τάξεως τών Θετικῶν 'Επιστημῶν και απόφαση τής 'Ολομελείας, άπονέμεται τὸ 'Αριστείο τών Θετικῶν 'Επιστημῶν στον Καθηγητὴ κ. **Λυσίμαχο Μαυρίδη**.

'Ο κ. Μαυρίδης, ύστερα από επιτυχεῖς σπουδές στην 'Ελλάδα, τήν Γερμανία και τις 'Ηνωμένες Πολιτεῖες τής 'Αμερικῆς, υπηρέτησε ως βοηθός και έπιμελητὴς τοϋ 'Εργαστηρίου 'Αστρονομίας τοϋ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ως Διευθυντὴς τοϋ Γραφείου 'Ερευνῶν και 'Υπολογισμῶν τής 'Ακαδημίας 'Αθηνῶν, τὸ ὁποῖο μετονομάσθηκε σὲ Κέντρο 'Ερευνῶν 'Αστρονομίας και 'Εφηρμοσμένων Μαθηματικῶν, και από τὸ 1964 υπηρετεῖ ως τακτικὸς Καθηγητὴς τής Πολυτεχνικῆς Σχολῆς τοϋ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, τής ὁποίας διετέλεσε Κοσμήτωρ. Τὸ 1982-83 ἐξελέγη αντιπρότανης τοϋ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Παράλληλα προς τήν πλουσία διδακτική του δράση, ὁ κ. Μαυρίδης ἐργάσθηκε με ιδιαίτερη ἐπιτυχία στον τομέα τής ὀργανώσεως ἐρευνητικῶν κέντρων και πανεπιστημιακῶν μονάδων στή χώρα μας. 'Εκτὸς τῶν ἄλλων ὀργάνωσε ἐξ ἀρχῆς τὸ 'Εργαστήριο Γεωδαιτικῆς 'Αστρονομίας τοϋ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και με πρωτοβουλία

του ίδρυσε τὸ Ἄστεροσκοπεῖο Στεφανίου Κορινθίας. Τέλος, ὡς Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως καὶ Οἰκονομικῆς Διαχειρίσεως τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης κατόρθωσε σὲ πολὺ μικρὸ σχετικῶς διάστημα νὰ ὀργανώσει ἐκ τοῦ μηδενὸς τὸ ἀρτισύστατο αὐτὸ Πανεπιστήμιο, γεγονός πού ἀνεγνωρίσθη ἀπὸ τὴν Πολιτεία μὲ τὴν ἀπονομὴ στὸν κ. Μαυρίδη τοῦ Ταξιάρχου τοῦ Φοίνικος.

Ὁ κ. Μαυρίδης διεκρίθη κυρίως στὸν τομέα τῆς ἐπιστημονικῆς ἔρευνας. Μεγάλος εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν πρωτοτύπων ἐπιστημονικῶν του ἐργασιῶν πού εἶχαν δημοσιευθεῖ τόσο στὰ Πρακτικὰ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ὅσο καὶ σὲ ἔγκριτα ἐπιστημονικὰ περιοδικὰ τοῦ ἑξωτερικοῦ, σὲ πρακτικὰ διεθνῶν συνεδρίων, σὲ ἐπιστημονικὰ συγγράμματα καὶ ἄλλα. Πρέπει ἐπίσης νὰ ἀναφερθεῖ ὅτι ἔχει δημοσιεύσει σὲ τέσσερα ἐπιστημονικὰ συγγράμματα στὴν ἀγγλικὴ γλῶσσα καὶ ἑξὶ διδακτικὰ ἐγχειρίδια. Ὁμοίως, ὁ κ. Μαυρίδης διετέλεσε πρόεδρος καὶ μέλος ὀργανωτικῶν ἐπιτροπῶν καὶ ομάδων ἐργασίας τῆς Διεθνοῦς Γεωδαιτικῆς Ὁμοσπονδίας καὶ τῆς Διεθνοῦς Ἀστρονομικῆς Ἐνώσεως, καὶ ἔτυχε πολλῶν τιμητικῶν διακρίσεων διὰ τῆς συμμετοχῆς του ὡς μέλους ἐπιτροπῆς γιὰ ἐκλογή καθηγητοῦ Ἀστρονομίας ἢ διὰ τῆς ἐπιλογῆς του ὡς συνερευνητοῦ στὰ πλαίσια τοῦ ἐρευνητικοῦ προγράμματος τῆς NASA.

Γιὰ ὅλη αὐτὴ του τὴν ἐπιστημονικὴ δραστηριότητα, ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἀπονέμει στὸν Καθηγητὴ κ. Λυσίμαχο Μαυρίδη τὸ Ἀριστεῖο τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν, συνοδευόμενο ἀπὸ χρηματικὴ χορηγία 300.000 δραχμῶν.

2) Κατὰ πρόταση τῆς Τάξεως τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἀπόφαση τῆς Ὀλομελείας, ἀπονέμεται Ἐπαινος στὸν κ. Ἡλία Ἀντύπα γιὰ τὸ βιβλίον του: «Τὸ Ἐμπορικὸ μας Ναυτικὸ στὸν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον».

Ὁ συγγραφεὺς, ἀσυρματιστὴς στὸ ὑπὸ τὴν ἑλληνικὴν σημαία φορτηγὸ «Ἐλισάβητ», ἔλαβε μέρος ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα στὸν πό-

λεμο τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ ἀργότερα τοῦ Εἰρηνικοῦ καὶ ἀντιμετώπισε μεγάλους κινδύνους ἀπὸ τὰ γερμανικὰ καὶ ἰαπωνικὰ ὑποβρύχια καὶ τὰ ἐπιδρομικὰ τοῦ Ἄξονος.

Στὸ βιβλίο του αὐτό, γραμμένο μὲ ἰδιαίτερη σεμνότητα, ὁ κ. Ἀντύπας περιγράφει κατὰ τὸν πιστότερο τρόπο τὸν ἀγῶνα τῶν ἀνδρῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ μας Ναυτικοῦ στὸν Β΄ Παγκόσμιον Πόλεμον, τὶς συνθήκες κάτω ἀπὸ τὶς ὁποῖες πολεμοῦσαν μακριὰ ἀπ' τὴν Πατρίδα καὶ τὰ σπίτια τους, καθὼς καὶ τὸν τρόπο πὺ ἀντιμετώπιζαν τὶς τρομερὲς κακουχίες καὶ τὶς σκληρὲς ὥρες ἀπὸ τὴν ἐχθρική δράση καὶ ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως.

Τὸ βιβλίο τοῦ κ. Ἀντύπα ἔχει προκαλέσει ἐξαιρετικὰ εὐνοϊκὰς κρίσεις.

Κατὰ πρόταση τῆς *Τάξεως τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν* καὶ ἀπόφαση τῆς *Ὀλομελείας*:

1) Ἀπονέμεται τὸ Ἀριστεῖο *Ἱστορικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν* στὸν Καθηγητὴ κ. **Ἀλέξανδρο Λιτζερόπουλο**.

Σμυρναῖος τὴν καταγωγή, ὁ τιμῶμενος ἐσπούδασε νομικὰ στὰ Πανεπιστήμια τοῦ Aix En Provence καὶ τῶν Παρισίων καὶ σὲ ἡλικία εἴκοσι πέντε ἐτῶν ἀνακηρύχθηκε διδάκτωρ τῆς Νομικῆς βάσει τῆς διατριβῆς του «*Le Problème de la fraude à la loi*» πὺ προάγει σημαντικὰ τὸ δυσχερὲς πρόβλημα τῆς καταστρατηγήσεως τῶν νόμων. Τὸ 1930 ἐξελέγη Ὑφηγητὴς τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου στὸ Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Τὸ 1935 προήχθη σὲ ἕκτακτο Καθηγητὴ καὶ τὸ 1938 ἐξελέγη Καθηγητὴς στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν. Ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς σταδιοδρομίας του ἐπιδόθηκε μὲ μεγάλο ζῆλο στὴ συγγραφή τοῦ βιβλίου του «Ἡ νομολογία ὡς παράγων διαπλάσεως τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου», πὺ ἀποτελεῖ πάντα ἓνα πρωτοποριακὸ καὶ κλασσικὸ ἔργο, πὺ ἀνοιξε νέους ὀρίζοντες στὴ νομικὴ ζωὴ. Ἡ ὅλη ἀνάπτυξη τοῦ προβλήματος πὺ θέτει ὁ τίτλος τοῦ βιβλίου γίνεται ἀπὸ τὸν συγγραφέα κατὰ τρόπον ἀριστοτεχνικὸ, μὲ ἐξαιρετικὴ ἐπιμέλεια καὶ

ευσυνειδησία, με πρωτότυπη και σεπτή νομική σκέψη, με συνθετική δύναμη και με υγιές αίσθημα δικαίου, ἀρετὲς πού διακρίνουν και χαρακτηρίζαν και ὀλόκληρη τὴ μεταγενέστερη συγγραφικὴ ἐργασία τοῦ κ. Λιτζερόπουλου, τόσο τῶν διδακτικῶν του βιβλίων, ὅσο και τῶν πολυαρίθμων και πρωτοτύπων μελετῶν του. Ἰδιαίτερη μνεία πρέπει νὰ γίνει για τὶς πρωτότυπες κριτικὲς του παρατηρήσεις στὸ σχέδιο τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος και ἰδίως για τὴ μεγάλη συμβολή του στὸ κλασσικὸ συλλογικὸ ἔργο «Ἐρμηνεία τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος». Στὸ ἔργο αὐτὸ ὁ κ. Λιτζερόπουλος ἀφοσιώθηκε ὀλοκληρωτικὰ και ὑπῆρξε και ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ὁ ἰθύνων νοῦς.

Ὡς Πανεπιστημιακὸς διδάσκαλος ὁ κ. Λιτζερόπουλος διεκρίθη για τὶς πολύτιμες ὑπηρεσίες πού προσέφερε ἐπὶ 38 ἔτη στὴ σπουδάζουσα νεολαία και τὴν εὐρυθμὴ λειτουργία τοῦ Πανεπιστημίου. Με εὐγνωμοσύνη θὰ θυμοῦνται οἱ χιλιάδες τῶν νομικῶν πού διετέλεσαν μαθητὲς του τὴ μεθοδικὴ του διδασκαλία και τὸ εὖρος τῶν γνώσεών του πού τὸν κατατάσσουν ὡς ἓνα ἀπὸ τοὺς διαπρεπεστέρους νομοδιδασκάλους τῆς χώρας μας.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἀπονέμει στὸν Καθηγητὴ κ. Ἀλέξανδρο Λιτζερόπουλο τὸ Ἀριστεῖο Ἱστορικῶν και Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν συνοδευόμενο ἀπὸ χρηματικὴ χορηγία τριακοσίων χιλιάδων δραχμῶν.

2) Ἀπονέμεται Χρυσὸ Μετάλλιο στὴν Ἱερὰ πόλη τοῦ Μεσολογίου, με τὴν εὐκαιρία τῆς 160ῆς ἐπετείου τῆς ἡρωικῆς Ἐξόδου τῆς φρουρᾶς.

Μὲ ἀδρά, λιτὰ και γεμάτα συγκίνηση λόγια, τὸ σκεπτικὸ τῆς Τάξεως ἀναφέρεται στὸ τρισένδοξο αὐτὸ και ἀποφασιστικὸ γεγονός τῆς νεώτερης ἱστορίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Γιατὶ ἡ 10ῃ Ἀπριλίου 1826, ἡμερομηνία τῆς Ἐξόδου, εἶναι γνωστὸ πὼς εἶχε τεράστια ἠθικὴ ἀπήχηση στὶς συνειδήσεις τῶν Εὐρωπαίων και συνέβαλε σὲ μεγάλο βαθμὸ στὴν ἀνάπτυξη τοῦ φιλελληνισμοῦ και στὴν τελικὴ ἔκβαση τῆς Ἐπαναστάσεως.

Ἡ ἀπονομὴ τοῦ Χρυσοῦ Μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας ἀποτελεῖ ἱερὸ χρέος τοῦ Ἀνωτάτου Πνευματικοῦ Ἰδρύματος τῆς Χώρας πρὸς Ἐκείνους τοὺς ἀσύγκριτους Μεσολογγίτες, ποὺ μὲ τὸν ἀφθαστο ἠρωϊσμό, τὴν καρτερία καὶ γενικὰ τὸ πνεῦμα τῆς αὐτοθυσίας ποὺ ἔδειξαν στὶς τραγικὲς τότε ἐθνικὲς ὥρες, ἔγραψαν σελίδες ὀλόκληρες ὑψηλῶν διδαγμάτων πρὸς τοὺς λαοὺς, γιὰ τὸ πῶς κερδίζεται ἡ ἐλευθερία.

3) Ἀπονέμεται τὸ Βραβεῖο *Εὐαγγέλου καὶ Πηνελόπης Φαρμακίδου* συνοδευόμενο ἀπὸ ποσὸ 300.000 δραχμῶν στὸ **Ναυτικὸ Μουσεῖο τῆς Ἑλλάδος** γιὰ τὴν περισυλλογὴ καὶ ἐπὶ 35 χρόνια ἔκθεση τῶν πάσης φύσεως κειμηλίων τῶν κατὰ θάλασσαν ἀγῶνων τοῦ Ἔθνους.

Ἡ σκέψη γιὰ τὴν ἴδρυση Ναυτικοῦ Μουσείου στὴν Ἑλλάδα εἶναι ἀρκετὰ παλιὰ καὶ ὀφείλεται στὸν Πλοίαρχο Ζωχιό, ἰδρυτὴ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου τὸ 1867. Ἡ ἰδέα δὲν εὐδοκίμησε, καὶ μόλις τὸ 1949 παίρνει σάρκα καὶ ὄστᾶ μὲ τὴν ὑπογραφή τοῦ σχετικοῦ πρακτικοῦ ἀπὸ τὰ ἰδρυτικὰ του μέλη. Ὑστερα ἀπὸ πολλοὺς ἀγῶνες καὶ ἀντιμετώπιση ἀπειρῶν προβλημάτων, κυρίως οἰκονομικῶν, τὸ Ναυτικὸ Μουσεῖο ἀπέκτησε ἰδιόκτητο οἶκημα, μὲ μεγάλους ἐκθετηρίους χώρους, αἴθουσα διαλέξεων, μεγάλη βιβλιοθήκη ναυτικοῦ ἐνδιαφέροντος, γραφεῖα κ.τ.λ. Τὸ Ναυτικὸ Μουσεῖο τῆς Ἑλλάδος, ποὺ ἀπολαμβάνει διεθνοῦς ἐκτιμῆσεως, παράλληλα πρὸς τὶς πολλαπλές του δραστηριότητες προέβη σὲ ἐκδόσεις βιβλίων καὶ λευκωμάτων ναυτικοῦ περιεχομένου, ὀργάνωσε ἐκθέσεις, διεθνῆ Συμπόσια καὶ ἀπὸ τὸ 1985 εἶναι πλήρες μέρος τοῦ Διεθνοῦς Συμβουλίου τῶν Μουσείων.

Ἡ ναυτικὴ δραστηριότητα τῆς χώρας μας, τὸ Πολεμικὸ δηλ. καὶ τὸ Ἐμπορικὸ μας Ναυτικόν, ἀπὸ τὰ πανάρχαια χρόνια μέχρι σήμερα, παρουσιάζεται μὲ ἐντυπωσιακὸ τρόπο στὸ Μουσεῖο μέσα ἀπὸ τὰ 1.300 περίπου ἐκθέματα, ποὺ εἶναι πρότυπα πλοίων, κειμήλια,

ἀναπαραστάσεις, ζωγραφικοί πίνακες, χάρτες, βιβλία, ἀντικείμενα πού ἀποσύρθηκαν ἀπ' τὸ βυθὸ τῆς θάλασσης καὶ ἄλλα, πού ὅλα μαζί ζωντανεύουν στὰ μάτια τοῦ ἐπισκέπτη τὴν μακραίωνη καὶ γι' αὐτὸ ἴσως μοναδική στὸν κόσμον ναυτική μας παράδοση.

4) Ἀπονέμεται τὸ Βραβεῖο τοῦ Ἱεροῦ Ἰδρύματος τῆς *Εὐαγγελιστρίας τῆς Τήνου* συνοδευόμενο ἀπὸ χρηματικὸ ποσὸ 150.000 δραχμῶν στὸν Μητροπολίτη Νικοπόλεως Κύριο **Μελέτιο** γιὰ τὸ βιβλίον του *Ἡ Ε' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος*.

Ἡ ἀπώλεια τῶν ἀρχικῶν αὐθεντικῶν Ἑλληνικῶν Πρακτικῶν τῆς Συνόδου αὐτῆς στὴν Κωνσταντινούπολη τὸ 553 μ.Χ., ὀδήγησε τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη νὰ προβεῖ στὴν μετάφρασή τους ἀπὸ τὰ λατινικά. Μιὰ λαμπρὴ μετάφραση στὴ νεοελληνικὴ γλῶσσα, πλουτισμένη μὲ πολλὰ καὶ σοφὰ σχόλια τοῦ κ. Μελετίου, πού πλουτίζουν μὲ τὰ σοβαρὰ θεολογικὰ συμπεράσματά τους, τὴ θεολογικὴ μας φιλολογία.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

Α'. ΤΑΞΗ ΤΩΝ ΘΕΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

1) **Βραβεῖο Γεωργίου Θ. Φωτεινοῦ**, δρχ. 300.000, γιὰ τὴ συγγραφὴ πρωτότυπης ἀνέκδοτης ἐργασίας μὲ θέμα τὸν προσδιορισμὸ τῆς χημικῆς φύσεως τῶν οὐσιῶν, τὰς ὁποίας ἀπεκκρίνουν οἱ ρίζες καὶ καθιστοῦν τὴ θρεπτικὴ διάλυση στὴν ὁποία καλλιεργοῦνται ὀλιγότερο πρόσφορη γιὰ τὴν καλλιέργεια ἀμέσως κατόπιν ἄλλων φυτῶν, τὰ ὁποία δύνανται νὰ εἶναι καὶ τοῦ αὐτοῦ γενοτύπου. Ἡ βλαβερότητα τῶν οὐσιῶν αὐτῶν πρέπει νὰ ἀποδεικνύεται ἐπαρκῶς. Καὶ θὰ εἶναι σπουδαῖο πλεονέκτημα νὰ προτείνονται μέθοδοι χημικοῦ προσδιορισμοῦ τῶν (Dosage), ἐνδεχομένων δυνατοτήτων ἐξουδετερώσεώς των, ἢ χρησιμοποίησεώς των, κλπ.

Προθεσμία ὑποβολῆς ἐργασιῶν σὲ πέντε δακτυλογραφημένα ἀν-

τίτυπα με κάποιο ρητό ως ένδειξη, σύμφωνα με τους γενικούς όρους άπονομής των βραβείων (άριθμ. 4) έως 30 'Απριλίου 1987. 'Η τυχόν άπονομή του βραβείου τον Δεκέμβριο 1987.

Β'. ΤΑΞΗ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

1) Το **'Αριστείο των Καλών Τεχνών**, άπονεμόμενο σε Έλληνα καλλιτέχνη (μουσικοσυνθέτη, ζωγράφο, αρχιτέκτονα ή γλύπτη), έγκαιρο τεστημένο στην 'Ελλάδα ή άλλοι, ό όποιος, παράλληλα προς τό σύνολο τής προηγούμενης σπουδαίας έργασίας του, συνέβαλε σε μεγάλο βαθμό και με έργο που συνετελέσθη κατά την τελευταία τετραετία, περισσότερο από κάθε άλλον, στην πρόοδο τής ελληνικής τέχνης. Προθεσμία υποβολής αιτήσεων ή προτάσεων έως τις 31 Δεκεμβρίου 1986. 'Η άπονομή του 'Αριστείου θα γίνει κατά την πανηγυρική συνεδρία της 25ης Μαρτίου 1987.

2) **Βραβείο τής 'Ακαδημίας 'Αθηνών**, 500.000 δρχ., για τή συγγραφή άνέκδοτης πρωτότυπης μελέτης με θέμα την ιστορία τής πόλεως των 'Αθηνών από τό 1458 έως τό 1686 μ.Χ. Προθεσμία υποβολής μελετών σε τρία δακτυλογραφημένα αντίγραφα, άνώνυμα, σύμφωνα με τους γενικούς όρους (άριθμ. 4) έως τις 30 'Απριλίου 1988. 'Η άπονομή του βραβείου τό Δεκέμβριο του 1988.

3) **Βραβείο 'Ελένης Ψημένου**, με χρηματικό έπαθλο 150.000 δραχμές, για τό καλύτερο ιστορικό βιβλίο περι αρχαιότητας που έχει έκδοθει κατά τά έτη 1984, 1985 και 1986. Προθεσμία υποβολής έργων μέχρι τις 30 'Απριλίου 1987. 'Η τυχόν άπονομή του βραβείου τό Δεκέμβριο του 1987. "Αν ή προκύριξη άποβεί άκαρπη ή αν κανένα από τά υποβληθέντα έργα δέν κριθεί άξιο για βράβευση, ή 'Ακαδημία έχει τό δικαίωμα να άπονειμει τό βραβείο σε άλλο έργο, έστω και αν δέν έχει υποβληθεί σχετική αίτηση.

4) **Βραβείο τής Δωρικής 'Αδελφότητας**, με χρηματικό έπαθλο

700.000 δραχμῶν, γιὰ τὴ συγγραφὴ ἱστορικῆς μονογραφίας μὲ θέμα: «Ἱστορία τῆς Δωρίδος ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερα». Τὸ ἔργο πρέπει νὰ ἔχει συνταχθεῖ μὲ μέθοδο αὐστηρὰ ἐπιστημονικὴ, νὰ ἀναφέρεται στὶς πηγές καὶ τὰ βοηθήματα καὶ νὰ περιέχει ἀναλυτικὰ εὐρετήρια ὀνομάτων καὶ πραγμάτων. Προθεσμία ὑποβολῆς ἔργων σὲ πέντε ἀντίτυπα ἕως τὶς 30 Ἀπριλίου 1989. Ἡ τυχὸν ἀπονομὴ τοῦ βραβείου τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1989.

5) **Βραβεῖο τοῦ Δήμου Λαγκαδίων**, μὲ χρηματικὸ ἔπαθλο 300.000 δραχμῶν, γιὰ τὴ συγγραφὴ ἀνέκδοτης ἐπιστημονικῆς μελέτης ἀναφερομένης στὴν ἱστορία τῶν Λαγκαδίων ἀπὸ τὴν κτίση τους ἕως τὴ σημερινὴ ἐποχὴ. Προθεσμία ὑποβολῆς ἔργων σὲ πέντε ἀντίτυπα μέχρι 30 Ἀπριλίου 1989. Ἡ τυχὸν ἀπονομὴ τοῦ βραβείου τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1989.

6) **Βραβεῖο τῆς Ἑφημερίδας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» Λαρίσης**, μὲ χρηματικὸ ἔπαθλο 250.000 δραχμῶν, γιὰ τὴ συγγραφὴ ἀνέκδοτης ἐπιστημονικῆς μελέτης στὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα, ἀναφερομένης στὸ βίο καὶ τὸ ἔργο τοῦ μεγάλου δασκάλου τοῦ γένους Κωνσταντίνου Κούμα. Ἡ μελέτη πρέπει νὰ ἔχει ἔκταση 400 τουλάχιστον δακτυλογραφημένων σελίδων τῶν 25 στίχων καὶ τῶν 60 πλήκτρων κατὰ στίχο. Προθεσμία ὑποβολῆς ἔργων σὲ πέντε ἀντίτυπα μέχρι 30 Ἀπριλίου 1989. Ἡ τυχὸν ἀπονομὴ τοῦ βραβείου τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1989.

Γ'. ΤΑΣΗ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

1) **Βραβεῖο Ἀλεξάνδρου Ν. Διομήδους**, 400.000 δρχ., εἰς μνήμην τοῦ πάππου τοῦ Βασιλείου Γ. Οἰκονομίδη, γιὰ τὴ συγγραφὴ μονογραφίας μὲ θέμα: «Ἡ ἔννοια τῆς Δημοκρατίας κατὰ Ἀριστοτέλη» (Ἡ διερεύνηση τοῦ θέματος πρέπει νὰ γίνῃ στὰ πλαίσια τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς πολιτικῆς σκέψεως καὶ πρακτικῆς). Προθεσμία ὑποβολῆς μελετῶν σὲ τρία δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα, ἀνώνυμα, μὲ κάποιον

ρητὸ ὡς ἔνδειξη, σύμφωνα μὲ τοὺς γενικοὺς ὅρους (ἀριθμ. 4), ἕως τὶς 30 Ἀπριλίου 1988. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1988. (Ὡς α' διάκριση ὀρίζεται τὸ βραβεῖο συνοδευόμενον ἀπὸ τὸ χρηματικὸ ἔπαθλο καὶ ὡς β' διάκριση ὁ ἔπαινος).

2) **Βραβεῖο Ροταριανοῦ Ὁμίλου Ἀθηνῶν**, 250.000 δρχ., εἰς μνήμην Σμαράγδας Φερεκέτη, ἀπονεμόμενον γιὰ πράξη φιλαλληλίας καὶ αὐτοθυσίας. Οἱ αἰτήσεις ἢ προτάσεις, συνοδευόμενες ἀπὸ πλήρη ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα, ὑποβάλλονται ἕως τὶς 30 Ἀπριλίου 1986. Ἡ ἀπονομὴ τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1986. Ἐάν κανένα ἀπὸ τὰ πρόσωπα, γιὰ τὰ ὁποῖα ὑποβλήθηκε πρόταση ἢ αἴτηση, δὲν κριθεῖ ἄξιο γιὰ βράβευση, ἢ Ἀκαδημία ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἀπονομῆς τοῦ βραβείου καὶ σὲ πρόσωπο γιὰ τὸ ὁποῖο δὲν ἔχει ὑποβληθεῖ αἴτηση ἢ πρόταση.

3) **Βραβεῖο «Λέσχης ΛΑ·Ι·ΟΝΣ Ἀθηνῶν»**, 200.000 δρχ., ἀπονεμόμενον σὲ φυσικὸ πρόσωπο γιὰ πράξη φιλαλληλίας καὶ αὐτοθυσίας ποὺ εἶχε ὡς σκοπὸ τὴ σωτηρία κινδυνεύοντος ἀνθρώπου. Οἱ αἰτήσεις ἢ προτάσεις συνοδευόμενες ἀπὸ πλήρη ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα, ὑποβάλλονται ἕως τὶς 30 Ἀπριλίου 1986. Ἡ ἀπονομὴ τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1986. Ἐάν κανένα ἀπὸ τὰ πρόσωπα, γιὰ τὰ ὁποῖα ὑποβλήθηκε πρόταση ἢ αἴτηση, δὲν κριθεῖ ἄξιο γιὰ βράβευση, ἢ Ἀκαδημία ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἀπονομῆς τοῦ βραβείου καὶ σὲ πρόσωπο γιὰ τὸ ὁποῖο δὲν ἔχει ὑποβληθεῖ αἴτηση ἢ πρόταση.

4) **Βραβεῖο Γεωργίου Θ. Φωτεινοῦ**, 400.000 δρχ., γιὰ τὴ συγγραφὴ μελέτης μὲ θέμα: «Ἐπιρροὴ τῶν στωικῶν στὴν πολιτικὴ ζωὴ τῆς Ρώμης». Προθεσμία ὑποβολῆς μελετῶν σὲ πέντε δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα ἀνώνυμα, μὲ κάποιο ρητὸ ὡς ἔνδειξη, σύμφωνα μὲ τοὺς γενικοὺς ὅρους (ἀριθμ. 4), ἕως τὶς 30 Ἀπριλίου 1988. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1988.

5) **Βραβεῖο Γεωργίου Θ. Φωτεινοῦ**, 400.000 δρχ., γιὰ τὴ συγγραφὴ μελέτης μὲ θέμα: «Ἡ περὶ καλοῦ θεωρία τοῦ Πλωτίνου». Προθεσμία ὑποβολῆς μελετῶν σὲ πέντε δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα, ἀνώνυμα, μὲ κάποιο ρητὸ ὡς ἔνδειξη, σύμφωνα μὲ τοὺς γενικοὺς ὁ-

ρους (άριθμ. 4), έως τις 30 'Απριλίου 1988. 'Η άπονομή τοῦ βραβείου τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1988.

6) **Βραβεῖο Γεωργίου Θ. Φωτεινοῦ**, 400.000 δρχ., γιὰ τὴ συγγραφὴ μελέτης μὲ θέμα: «Σχέσις Πρόκλου καὶ Διονυσίου τοῦ 'Αρεοπαγίτου». Προθεσμία ὑποβολῆς μελετῶν σὲ πέντε δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα, ἀνώνυμα, μὲ κάποιον ρητὸ ὡς ἔνδειξη, σύμφωνα μὲ τοὺς γενικοὺς ὅρους (άριθμ. 4) ἕως τις 30 'Απριλίου 1988. 'Η άπονομή τοῦ βραβείου τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1988.

7) **Βραβεῖο Γεωργίου Θ. Φωτεινοῦ**, 500.000 δρχ., γιὰ τὴ συγγραφὴ μελέτης μὲ θέμα: «'Η Νομολογία τῶν 'Εκκλησιαστικῶν δικαστηρίων σὲ θέματα περιουσιακοῦ δικαίου (ἐνοχικοῦ, ἐμπραγμάτου, καὶ κληρονομικοῦ) κατὰ τὴ βυζαντινὴ καὶ μεταβυζαντινὴ περίοδο». Προθεσμία ὑποβολῆς μελετῶν σὲ πέντε δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα, ἀνώνυμα, μὲ κάποιον ρητὸ ὡς ἔνδειξη, σύμφωνα μὲ τοὺς γενικοὺς ὅρους (άριθμ. 4) ἕως τις 30 'Απριλίου 1988. 'Η άπονομή τοῦ βραβείου τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1988.

8) **Βραβεῖο Γεωργίου Θ. Φωτεινοῦ**, 400.000 δρχ., γιὰ τὴ συγγραφὴ μελέτης μὲ θέμα: «Οἰκονομικὴ πολιτικὴ καὶ ἰσοζύγιο πληρωμῶν στὴν 'Ελλάδα». Προθεσμία ὑποβολῆς μελετῶν σὲ πέντε δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα, ἀνώνυμα, μὲ κάποιον ρητὸ ὡς ἔνδειξη, σύμφωνα μὲ τοὺς γενικοὺς ὅρους (άριθμ. 4), ἕως τις 30 'Απριλίου 1988. 'Η άπονομή τοῦ βραβείου τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1988.

9) **Βραβεῖο Γεωργίου Θ. Φωτεινοῦ**, 400.000 δρχ., γιὰ τὴ συγγραφὴ μελέτης μὲ θέμα: «'Η προστασία τῶν καταναλωτῶν ἀπὸ ἐπαχθεῖς συμβατικῆς ρῆτρης (ἐλληνικὸ καὶ ξένα δίκαια). Προθεσμία ὑποβολῆς μελετῶν σὲ πέντε δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα, ἀνώνυμα, μὲ κάποιον ρητὸ ὡς ἔνδειξη, σύμφωνα μὲ τοὺς γενικοὺς ὅρους (άριθμ. 4) ἕως τις 30 'Απριλίου 1988. 'Η άπονομή τοῦ βραβείου τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1988.

10) **Βραβεῖο Γεωργίου Θ. Φωτεινοῦ**, 400.000 δρχ., γιὰ τὴ συγγραφὴ μελέτης μὲ θέμα: «'Η ἐπιβάρυνση τοῦ φόρου εἰσοδήματος στὴν

Ἑλλάδα σὲ σύγκριση μὲ τὶς χῶρες τῆς ΕΟΚ κατὰ τὴν τελευταία πενταετία». Προθεσμία ὑποβολῆς μελετῶν σὲ πέντε δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα, ἀνώνυμα, μὲ κάποιον ρητὸ ὡς ἔνδειξη, σύμφωνα μὲ τοὺς γενικοὺς ὅρους (ἀριθμ. 4), ἕως τὶς 30 Ἀπριλίου 1988. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου τὸ Δεκέμβριον τοῦ 1988.

11) **Βραβεῖο Γεωργίου Θ. Φωτεινοῦ**, 400.000 δρχ., γιὰ τὴ συγγραφή μελέτης μὲ θέμα: «Ἐξωτερικὸ χρέος τῆς Ἑλλάδας κατὰ τὴν 10ετία 1975-1985 καὶ οἱ ἐπιπτώσεις τοῦ ἐπὶ τῆς ἐλληνικῆς οἰκονομίας». Προθεσμία ὑποβολῆς μελετῶν σὲ πέντε δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα, ἀνώνυμα, μὲ κάποιον ρητὸ ὡς ἔνδειξη, σύμφωνα μὲ τοὺς γενικοὺς ὅρους (ἀριθμ. 4), ἕως τὶς 30 Ἀπριλίου 1988. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου τὸ Δεκέμβριον τοῦ 1988.

12) **Βραβεῖο τοῦ Ἱεροῦ Ἰδρύματος τῆς Εὐαγγελιστρίας τῆς Τήνου**, 100.000 δρχ., γιὰ τὴ βράβευση τοῦ καλύτερου θεολογικοῦ ἔργου ποῦ ἐκδόθηκε τὴν τελευταία πενταετία. Προθεσμία ὑποβολῆς ἔργων σὲ πέντε ἀντίτυπα ἕως τὶς 30 Σεπτεμβρίου 1986. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου τὸ Μάρτιον τοῦ 1987. Σὲ περίπτωσιν ποῦ τὸ βραβεῖον δὲν διεκδικηθεῖ ἢ κανένα ἀπὸ τὰ ὑποβληθέντα ἔργα δὲν κριθεῖ ἄξιο γιὰ βράβευση, ἢ Ἀκαδημία διατηρεῖ τὸ δικαίωμα νὰ ἀπονείμει τὸ βραβεῖον σὲ ἄλλο ἔργο, ἔστω καὶ ἂν δὲν ἔχει ὑποβληθεῖ σχετικὴ αἴτησις.

13) **Βραβεῖο Εὐαγγέλου καὶ Πηνελόπης Φαρμακίδου**, ἀπονεμόμενον σὲ φυσικὸ ἢ νομικὸ πρόσωπον ἐλληνικῆς ἰθαγενείας μὲ σκοπὸν τὴν ἀμοιβὴν ἢ ἔξαρσην πράξεως ἢ δράσεως ἐξαιρέτης ἀπὸ ἐθνικῆ, κοινωνικῆ ἢ ἠθικῆ ἀποψῆς. Οἱ αἰτήσεις ἢ προτάσεις, συνοδευόμενες ἀπὸ πλήρη ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα, ὑποβάλλονται ἕως τὶς 30 Σεπτεμβρίου 1986. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου τὸ Μάρτιον τοῦ 1987. Ἄν κανένα ἀπὸ τὰ πρόσωπα γιὰ τὰ ὁποῖα ὑποβλήθηκε πρότασις ἢ αἴτησις, δὲν κριθεῖ ἄξιο γιὰ βράβευση, ἢ Ἀκαδημία ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἀπονομῆς τοῦ βραβείου καὶ σὲ πρόσωπον γιὰ τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει ὑποβληθεῖ αἴτησις ἢ πρότασις.